

Extraviats 349.000 vots

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 12.03.08

Esquerra trontolla després de la bufetada. Perd cinc dels vuit diputats a Madrid i es queda sense grup parlamentari. Joan Puigcercós dimiteix amb estrèpit del Govern català per dedicar-se al partit, cosa que ja se sospitava perquè vol rellevar Carod en el congrés, avançat de l'octubre al juny. I els intel·lectuals i publicistes nacionalistes tornen a la càrrega: ERC paga l'entrega al PSC.

¿Què passa? ERC s'ha desplomat de 638.900 a 289.900 vots. N'ha perdut ni més ni menys que 349.000, més de la meitat dels aconseguits el 2004. ¿On han anat? Per trobar-los utilitzaré el conte de la vella dels saldos nets de vots. Ja sé que és primitiu, no científic i inexacte, però permet entreveure els grans trets.

I a grans trets els vots perduts per ERC només poden haver anat al PSC, que és l'únic partit que guanya vots (86.000). Hi ha hagut, doncs, gent d'Esquerra que ha optat pel vot útil a ZP. Però aquesta gent no pot estar desenganyada del pacte amb el PSC. I a més són, com a màxim, 86.000. Bastants menys, ja que el PSC també ha caçat vot útil d'ICV, potser de CiU i té nous votants.

Però acceptem que són 86.000. ¿On han anat els 263.000 restants? Molt pocs a CiU, que té un saldo net negatiu de 60.000. És fals, per tant, que els catalans infidels a ERC volguessin el pacte nacionalista i castiguin la traïció per un plat de llenties. Alguns poden haver recalat en el vot en blanc, aconsellat per Barrera i Maragall, que ha augmentat 21.000.

Admetem que tots els nous vots en blancs vénen d'ERC. ¿On han emigrat els 242.000 restants?

¿S'han perdut a l'espai? No, han anat a parar a l'abstenció que, al revés que a Espanya, ha pujat a Catalunya un 4,9%, 275.000 abstencionistes més. D'aquesta manera, la majoria dels infidels a ERC no és que vulguin el pacte nacionalista, ni que els agradi bastant més Chacón que Puigcercós. Només s'han quedat a casa.

¿Per què? Per diverses causes. Aquesta vegada Aznar no feia campanya per ERC. El pulcre Ridao no pesa el mateix que el tàndem Carod-Puigcercós en harmonia. Les raons per votar un partit que s'embruta en el poder no són les que inciten al vot de protesta. Un partit de govern no s'improvisa i el soroll "sord i constant" no fa fidel. ERC no ha assumit l'herència pragmàtica --errors a part-- de Macià, Companys i Tarradellas. Els nacionalismes sobiranistes han baixat, i fins i tot el sòlid PNB ha perdut la quarta part dels seus vots. I tampoc s'ha de menysvalorar que el resultat de Ridao és el segon més bo des de l'any 1977.

Si mata el tripartit, ERC no recobrarà ni els vots ni la frescor del 2004. Però una descarnada batalla pel poder entre Carod i Puigcercós pot ser molt pitjor i portar-la directament a l'uvi.